

РЕШЕНИЕ

№ 2156

гр. Пловдив, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330205283 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 612085-F
617380/19.11.2021, издадено от *** на дирекция "Контрол" в ТД на НАП-
Пловдив, с което на Н. А. К., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на
1185,24 лева на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС, във вр. с чл. 180, ал. 1 от
ЗДДС.

С жалбата и в съдебно заседание се навеждат конкретни съображения за
незаконосъобразност на НП и се моли за неговата отмяна. Претендират се
разноски.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата.
Претендира разноски.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално
легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради което се явява процесуално допустима.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди
доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на
атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговата
отмяна по следните съображения:

В АУАН и НП е посочено, че се издават за нарушение извършено при следните фактически параметри:

Н. А. К. като данъчнозадължено по ЗДДС лице, установено на територията на страната, не е начислило следващия се ДДС по облагаеми доставки /с място на изпълнение на територията на страната/, извършени за данъчни периоди от 01.07.2019г. до 31.03.2021 г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС. тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно.

За периода от 01.01.2018 г. до 30.11.2018г. задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96. ал.1, изр.1-во и ал.2. т.1 от ЗДДС в размер над 50 000 лв. /51 554,04 лв./, формиран от търговия със стоки - ножове и часовници. Клиенти на Н. А. К. са данъчно незадължени физически лица. Продажбите се осъществяват чрез онлайн сайт Etsy.com. Плащанията се приемат по банков път .

За реализираните продажби чрез онлайн търговия са постъпили плащания по банков път, подробно описани в приложение № 1, неразделна част от АУАН № F617380/28.06.2021г.

Реализираният облагаем оборот в размер на 51 554,04 лв. през м.11/2018г. е формиран чрез постъпили приходи по банков път.

Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило, на основание чл.25, ал. 1 и ал. 3 т. 4 от ЗДДС на датата, на която е получено плащането.

На датата на данъчното събитие, така, както е посочено по-горе, ДДС е станал и изискуем на основание чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

С оглед на горното, Н. А. К. е следвало да подаде в ТД на НАП - Пловдив, заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 07.12.2018 г. включително, съгласно разпоредбата на чл.96, ал.1 изр. 1-во от ЗДДС, което не е направено.

За периода от изтичане на срока за издаване на акта за регистрация по ЗДДС, съгласно чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС /т.е. 14.12.2018 г./, ако лицето беше подало в срок заявлението за регистрация по ЗДДС, до датата на отпадане на основанието за регистрация по ЗДДС, лицето е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки, както следва:

-за периода: 01.10.2020 г. - 31.10.2020 г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно, Н. А. К. не е начислил ДДС в общ размер на 1185,24 лв. по облагаеми доставки - продажби към данъчно незадължени лица, на обща стойност 7111,44 лв., в това число данъчна основа: 5926,20 лв. и ДДС 1185,24 лв., описани подробно в Приложение № 1, неразделна част от АУАН № F 617380/28.06.2021г., извършени посредством куриерски фирми.

Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило, на основание чл.25, ал. 1 и ал. 3 т. 4 от ЗДДС на датата, на която доставчикът е получил плащането по банков път, като на същата дата ДДС е станал изискуем съгласно чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 31.10.2020 г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС с данъчна основа: 5926,20 лв. и ДДС: 1185,24 лв. /доколкото на основание чл.113, ал.3, т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели - данъчно незадължени лица/, и като посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за данъчен период 01.10.2020 г. - 31.10.2020 г., който е следвало да подаде в ТД на НАП - Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно в срок до 14.11.2020 г. включително.

На основание чл.67, ал.2 и ал.3 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, се приема, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл.53, ал.2 от ППЗДДС.

Посочената фактическа обстановка се установява от приложения по делото констативен протокол П-16001620181576-073-001/27.04.2021г., който съдът кредитира като документално обоснован въз основа на цитираните в него писмени материали, изискани от жалбоподателя и трети задължени лица, както и от показанията на актосъставителя С., които съдът също кредитира като съответстващи на представените писмени документи.

Противно на възражението в жалбата, нарушението се явява доказано по несъмнен начин въз основа на констатациите в цитирания протокол. Този извод не се опровергава от противното становище, застъпено в представеното

от жалбоподателя Решение по жалба срещу ревизионен акт № 70/15.02.2022г. на Административен съд-Пловдив, доколкото съгласно трайната съдебна практика ревизионното и наказателното/административно-наказателното производство са самостоятелни и резултатите от едното производство не могат да обвържат решаващия състав в другото производство, който следва да подложи всички събрани доказателства на самостоятелна преценка по вътрешно убеждение – така и Тълкувателно решение № 1 от 07.05.2009 г. по н. д. № 1/2009 г. ОСНК на ВКС. Цитираното тълкувателно решение е достатъчно да обоснове несъстоятелност и на довода от жалбата, че размера на дължимия данък за минал период, с който се равнява размерът на налаганата глоба по НП, следвало да бъде установен с влязъл в сила ревизионен акт.

Неоснователно е и възражението, че в АУАН и НП не били достатъчно конкретизирани облагаемите доставки, за които лицето не е начислило ДДС. Както в АУАН, така и в НП с достатъчна степен на конкретизация са посочени данъчния период, през който лицето е достигнало прага от 50 000 лева, след който е била задължителна регистрацията ми по ЗДДС, конкретният данъчен период, за който е наказан- месец октомври 2020г., видът на облагаеми доставки- търговия (продажба) по интернет с ножове и часовници чрез онлайн сайт Etsy.com. Конкретните доставки за всеки данъчен период пък са индивидуализирани в Приложение № 1, неразделна част от АУАН, което е връчено на нарушителя срещу подпис, ведно с АУАН, поради което не може да се говори за каквото и да било ограничение на правото на защита на жалбоподателя.

Не на последно място не може да се възприеме доводът за антидатиране на НП, доколкото по делото липсват данни, от които да възниква каквото и да било съмнение в тази насока. В тази връзка следва да се отбележи, че закъснялото връчване на НП (което може да се дължи на различни обективни и субективни причини) по никакъв начин не може да се счита за индиция за антидатирането му.

Въпреки изложеното, съдът при извършен служебен контрол намира, че НП подлежи на отмяна, доколкото отговорността на дееца е погасена по давност.

Според чл. 34 ЗАНН не се образува административно-наказателно

производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за данъчни нарушения- две години.

Съгласно Тълкувателно постановление 1/2015 на ВКС и ВАС сроковете по чл. 34 ЗАНН са давностни, като с тяхното изтичане държавата губи възможността да реализира правомощията си по административно-наказателното правоотношение, включително и да накаже дееца за извършеното нарушение. Тоест сроковете по чл. 34 ЗАНН се явяват частен случай на общата преследвателна давност по чл. 80 НК.

Според трайната съдебна практика нарушителят се счита за открит, когато **наказващият орган разполага с необходимите и достатъчни данни за неговото извършване и за самоличността на нарушителя**, тоест когато са констатирани факти и обстоятелства за наличие на поведение, било то действие или бездействие на конкретно лице, което поведение от обективна страна сочи на допуснато административно нарушение.

Правната квалификация на тези факти, съответно индивидуализацията и конкретизацията от фактическа и правна страна на нарушението, представляват действия по извършване на преценка относно наличието на материалните и процесуалните предпоставки за реализиране на административнонаказателната отговорност, които действия следват откриването на нарушението и нарушителя и представляват част от дейността по установяването на нарушения и налагането на административните санкции.

В този смисъл законодателят разграничава понятията „откриване на нарушителя“ и „установяване на нарушението по несъмнен начин“, като именно с първата от посочените активности е свързано течението на давностния срок по чл. 34 ЗАНН, докато установяването на нарушението е последваща дейност, относима към реализирането на административно-наказателната отговорност и нейната индивидуализация.

Като принципно положение, въпросът за откриването на нарушителя е чисто фактически, като във всеки случай следва да се преценява **от кой момент администрацията е разполагала с достатъчно конкретни данни** за извършен от обективна страна административен състав и че **именно**

наказаното лице е правонарушителят.

В някои случаи тези данни се добиват едва след извършване на конкретна проверка по установяване на факти. В други ситуации обаче, в зависимост от особеностите на конкретната нарушена административна норма и фактическия състав на нарушението, наказващият орган разполага с всички необходими данни още от един много по-ранен момент, предшестваш извършването на формална проверка.

Във всички случаи обаче, за да се счита за открит нарушителят, е напълно достатъчно **администрацията да разполага с достатъчно данни за извършеното нарушение и самоличността му**, без тази дейност да е обвързана с формални процедури, а още по-малко с юридическото оформяне и подписване на актове, които финализират проверката. Водещият принцип е, **че когато контролният орган разполага с достатъчно данни за извършеното нарушение и нарушителя, той не може чрез неоправдано забавяне да извърши нужните проверки** или да състави съответните финализиращи проверката актове (които са за вътрешна употреба и са непротивопоставими на трети лица), на практика да продължава в нарушение на закона установените давностни срокове – така Решение № 351 от 10.02.2020 г. по к. адм. н. д. № 3757 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 476 от 20.02.2020 г. по к. адм. н. д. № 3986 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 963 от 14.05.2016 г. по н. д. № 561/2016 г. на Административен съд – Пловдив.

Действително законодателят е предоставил на администрацията два срока- кратък (тримесечен) от откриване на нарушителя и дълъг (едногодишен) от извършване на нарушението. Приложното поле на дългия срок, обаче е когато следва да се извършват действия по установяване самоличността на нарушителя, но не и когато тя е изначално известна - така Решение № 1486 от 04.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1238 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2317 от 05.12.2016 г. по н. д. № 2414 / 2016 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Тези трайно установени в съдебната практика положения бяха възпроизведени и в **Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. по тълк. д. № 3/2019 г. на Върховен административен съд**, видно от мотивите на

което: „. *Началото на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН поставя откриването на нарушителя. Понятието не е легално дефинирано от Закона за административните нарушения и наказания, но доктрината и съдебната практика безпротиворечиво приемат, че откриване има, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да **определи** субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав“.*

Факти, които следват момента, в който наказващият орган е разполагал с цялата необходима му информация за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя, са ирелевантни за преценка за спазване срока по чл. 34 ЗАНН, като такива могат да бъдат –документалното приключване и оформяне на проверката с констативен протокол, решение на колективен орган, решение на висшестоящ орган и др.

В конкретния случай, гореизложените принципни положения водят до несъмнения извод, че АУАН е издаден след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя.

В АУАН е посочено, че нарушението е открито със съставянето на констативния протокол за извършена проверка № П-160016201815 76-073-001/27.04.2021г. АУАН е издаден на 28.06.2021г.

Същевременно обаче, от отбелязванията в самия протокол, и от събраните от съда служебно доказателства, се установява, че нарушителят всъщност е открит на една по-ранна дата, а именно на 18.03.2021г., доколкото на тази именно дата контролният орган е разполагал с всички необходими му документи, от които да установи, както извършеното нарушение, така и самоличността на нарушителя, като видно от представената по делото преписка, в администрацията са били представени всички необходими документи, включително извлеченията от банковите сметки, документите от трето лице – Еконт Експрес в писма от 16.03.21 г. (л.

70 и сл., л. 87 и сл. от съдебното производство) и видно от констативния протокол получени на 17.03.2021г. и на 16.03.2021г. , като последно представените документи от жалбоподателя са от 18.03.2022г. (л. 170 от съдебното производство), в които посочва, че всички приходи, постъпили по сметката на майка му Нина К.а, са в негова полза и впоследствие са му били преведени, за което е представил и банкови извлечения.

Всички тези документи са обобщени и подробно анализирани в посочения констативен протокол от 27.04.2021г. и въз основа на тях контролният орган е направил извод за извършено нарушение от жалбоподателя за данъчен период м.10.2020г. В следствие, видно от представените в хода на производството документи, липсват каквито и да е други доказателства, които да са били представяни пред административнонаказващия орган и които да са послужили за обосноваване на иначе правилните му крайни изводи за наличие на нарушение.

Поради това и доколкото видно от представените доказателства, всички тези документи са били налични към един по-ранен момент, още към дата 18.03.2021г. (когато са постъпили последните от изискваните документи, относими към установяване на нарушението за данъчен период м.10.2020г.), то нарушителят се явява открит именно на тази по-ранна дата- 18.03.2021г., респективно към датата на издаване на АУАН- 28.06.2021г. тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН вече е бил изтекъл.

Обстоятелството, че резултатите от проверката са обобщени в констативния протокол от 27.04.2021г. не могат да променят факта, че контролният орган обективно е разполагал с всички необходими данни за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя от един по-ранен момент в хода на проверката, като този момент не може да бъде новиран с обстоятелството, че в един по-късен момент резултатите от проверката са били отразени в констативен протокол, който предшества издаването на АУАН.

По делото не са изложени твърдения, не са и представени доказателства спрямо нарушителя да са предприемани действия, които да са от естество да прекъснат течението на тримесечния давностен срок за издаване на АУАН, поради това и следва да се счете, че същият е изтекъл.

Направената в констативния протокол констатация, че не са съставяни

АУАН-и за неначислен ДДС поради твърдяната невъзможност да бъде установен точен размер на дължимия ДДС, от една страна не се явява обвързваща съда, а от друга противоречи на самите констатации в протокола, в който изрично са описани в обобщен вид както приходите, постъпили по собствена сметка на жалб. К., така и приходите, постъпили по сметка на Нина К.а, като същите видно от протокола са извлечени именно след прегледа на банковите извлечения от сметките на двамата, т.е. отново видно е, че от страна на административнонаказващия орган са били налични всички доказателства, необходими за ангажирането на административно-наказателната отговорност на лицето, при това в един по-ранен етап – към 18.03.2021г., а последващата дейност по точно установяване на ДДС се явява техническа и не зависи от представянето на други доказателства, а от действията, респ. бездействията на държавната администрация по анализиране на представените документи и за извършването на които именно е предвиден срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

При така описаното, процесното наказателно постановление се явява незаконосъобразно, поради което и следва да бъде отменено.

По разноските:

С оглед изхода на спора, разноски се дължат от въззиваемата страна на жалбоподателя. По делото е направено искане за присъждане за разноски и е представен договор за правна защита и съдействие за процесуално представителство и защита на жалбоподателя от адвокат, видно от който е било уговорено представителството да бъде безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за адвокатурата. На основание чл. 38, ал. 2 във вр. чл. 36, ал. 2 от ЗАдв във вр. с чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, следва да се определи възнаграждение към момента на сключването на договора и предоставянето на правната помощ в размер на 300 лв. Същото следва да бъде заплатено от насрещната страна на адвоката на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 612085-F 617380/19.11.2021, издадено от *** на дирекция "Контрол" в ТД на НАП-Пловдив, с което на Н.

А. К., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 1185,24 лева на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС, във вр. с чл. 180, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална Агенция по приходите да **ЗАПЛАТИ** на адв. Я. В. К., личен номер на адвокат *** сумата от **300** лева, представляваща разноси за оказана безплатна правна помощ в производството пред РС-Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____